

[Lone Dybkjær]

i København på det tidspunkt og andre steder, da det skete, fordi der var tale om tvang. Det kan man læse i de gamle historiebøger og beskrivelser fra dengang. Det var jo en utrolig fremadskuende ting, der blev lavet dengang i 1870'erne, eller hvornår det var, og i dag ville enhver jo mene, at det ville være dybt godnat, hvis ikke der var tale om, at vi alle sammen hang på det kloaknet af sundhedsmæssige og miljømæssige og samfundsøkonomiske grunde.

Om den kollektive energiforsyning vil jeg gerne sige, at problemet faktisk ikke er, at der er for megen tvangstilslutning. I realiteten er problemet, at der er for lille tvangstilslutning, fordi det er en fuldstændig oplagt kendsgerning og dokumenterbart, at jo flere der er på nettet, jo bedre er det for miljøet, og jo bedre er det dermed også for de enkelte forbrugere og os alle sammen tilsammen. Og derfor er det en fuldstændig gal retning, Fremskridtspartiet bevæger sig i, når det drejer sig om den type af samfundsmæssige investeringer.

Kim Behnke (FP):

Jeg kan ikke lade være med lige at tage fat i det sidste indlæg, nemlig fru Lone Dybkjær, med betragtningen om, at det jo er, fordi det er i alle borgeres interesse, at alle er tilsluttet det samme kollektive forsyningsanlæg. Så er det vel egentlig også i alle borgeres interesse, at der kun er én købmand i hver by og kun én butik osv., for hvis den købmand omsætter så meget mere, så er det meget mere rationelt, og hvor kan det blive billigt for forbrugerne. Der er historisk og empirisk bevis for, at fru Lone Dybkjær tager fejl.

Lad mig så starte fra den anden ende, nemlig med at gøre opmærksom på, hvad forslaget i øvrigt også grundigt beskriver, at vi intet har imod fjernvarme, at vi intet har imod naturgas, og at vi faktisk mener, at særlig fjernvarme en lang, lang række af de steder, hvor fjernvarme allerede eksisterer, er så godt og billigt og fornuftigt et alternativ til andre ting, at forbrugerne helt af sig selv sagtens kan finde ud af at koble sig på. Men hvis nu naturgas eller fjernvarme ikke er godt nok eller er for dyrt, så mener et politisk flertal her i huset altså, at man skal tvinge dem på.

Ministeren siger, at sigtet er i orden; man understreger det kommunale engagement, og at det er kommunerne, der har afgørelserne. Ja, og jeg husker det udmærket, for jeg var også medlem af det høje Ting under daværende energiminister Svend Erik Hovmand, som dengang havde meget svært ved at få strikket en formulering sammen, som betød, at Venstre i Folketinget slap for at skulle pålægge nogen at aftage enten fjernvarme eller naturgas, og derfor lavede man det, jeg vil kalde en, jeg tillader mig udtrykket krysterløsning, hvor man skubbede ansvaret ud, så det var kommunalbestyrelserne, der kunne få vrøvlet med borgerne, når de bliver tvunget med på energinetten. Det var det, man gjorde dengang, så det er, hvad vi har fået ud af den såkaldte decentralisering.

Det glæder mig selvfølgelig, hvis ministeren vil være med til at ophæve et cirkulære, men jeg forstod på ministeren, at det udelukkende var, fordi det var et led i en afbureaukratisering, og sådan set ikke, fordi det for forbrugerne ville få nogle praktiske konsekvenser, for som ministeren forklarede, har kommunerne allerede indført sådanne regler i deres varmforsyningsplaner. Men o.k., vi skal da selvfølgelig også afbureaukratisere de steder, hvor det kan være fornuftigt.

Venstres ordfører sagde, at når man ikke kunne få privatiseret selskaberne, så kunne man selvfølgelig altid ødelægge afsætningsmulighederne. Det er ikke det, der er hensigten med det her. Hensigten er at give forbrugerne en mulighed for at vælge, og så er jeg – med mine egne ord – overbevist om, at fjernvarme og naturgas sagtens kan konkurrere med andre energiforsyninger. Men det, der altså går galt, er, når man har disse snævre bestemmelser og trækker dem ned over hovedet på alle.

Lad mig citere fra Industrirådets publikation, der hedder Industriens Ugebrev af 4. november 1991, hvor man under overskriften »Fri os for fjernvarme« fortæller, at fjernvarmetvang øger varmeudgifterne med op til 700 pct., og det vil industrien ikke finde sig i, og man opfordrer derfor industriministeren til at gribe ind. Der er så en række konkrete eksempler, alle sammen fra Ålborg, hvor fjernvarmepligt for en række virksomheder har betydet stigninger i energiudgifterne. Nogle stigninger er mindre, men alle ligger fra 145 pct. og op til 752 pct. i stigninger i energiudgifterne.